

Offentligheden har med at gøre. Jeg for-
bavses noget over, hvad der i sin Tid blev
sagt fra Københavns Politi. Københavns
Politi udtalte, at det egentlig „ikke kunde
anbefale Forbud mod Salg af Skydevaaben
til mindreaarige Personer — ikke en Gang
til mindreaarige Personer —, for en mind-
dreaarig Person, der ønsker sig et Skyde-
vaaben, vil med stor Lethed kunne faa en
ældre til at købe det paa hans Vegne“.
Ja, det er meget sandt, men man har dog
saa den ældre at holde sig til, han har An-
svaret, og han kan blive draget til Ansvar.
I hvert Fald er det en grumme tynd Mo-
tivering, naar der er Tale om noget i den
Grad farligt som ukontrolleret Handel med
Skydevaaben, der er saa smaa, at de kan
bæres i en ganske almindelig Lomme. Jeg
kan ikke tænke mig andet, end at dette
Spørgsmaal vil have Almenhedens Inter-
esse, og hvis der er en offentlig Mening i
Danmark — det er, som jeg sagde før,
desværre ikke altid, den giver sig til
Kende —, er jeg ganske sikker paa, at
den vil være enig med mig i, at her er
et Punkt, hvor vi ikke længere bør være
lunkne, hvor der virkelig bør gribes ind.

Til den højtærede Trafikminister skal
jeg rette en Tak, fordi der er taget fat
paa Forlængelsen af Broen ved Bjørnø
nede ved Faaborg. Det var i Maj Maaned
1918, at Andragendet blev indsendt, saa
det er trukket rigeligt længe ud, men der
er dog den glædelige Ting at konstatere,
at den 20de September er der givet Til-
hold om at lade foretage Vurdering af
det hidtil udførte Arbejde, og Vandbyg-
ningsinspektøren skal saa tage sig af
Sagen.

Der er til Rigsdagen og Regeringen
kommet et Andragende fra sydfynske
Kommuner og Byer om, at de sydfynske
Jernbaner maa blive overtaget af Staten.
Jeg skal her bemærke, hvad mange ærede
Medlemmer vil vide, at Banen fra Nyborg
til Faaborg er Statsbane, den er kun for-
pagtet til det sydfynske Jernbaneselskab.
Jeg maa sige, at jeg sympatiserer fuldt ud
med denne Tanke, ganske særlig, fordi
man maa haabe, at en af Hovedruterne
til Sønderjylland kommer til at gaa over
Faaborg; det er den gamle, naturlige For-
bindelse til Hertugdømmerne, og den højt-
ærede Trafikminister har tidligere stillet
sig meget velvilligt ogsaa overfor denne
Sag, saa jeg haaber, at Ønskerne i saa
Henseende maa blive opfyldt, og at der
vil blive givet et saa rundeligt Statstilskud
til en forbedret Dampskibsroute mellem

Faaborg og Sønderjylland, at den kan
opretholdes i et Omfang som ønskeligt.

Til den højtærede Kirkeminister vil
jeg gerne sige, at man i den Del af Syd-
fyn, som jeg har den Ære at repræsen-
tere, føler en bitter Skuffelse, fordi Stats-
tilskuddet til en ny Kirke i Falsled ikke
er kommet paa dette Finanslovsforslag.
Det er jo ikke første Gang, denne Sag
bliver draget frem fra min Side i dette
høje Ting. I Fjor svarede den højtærede
Kirkeminister med Hensyn til en Bevil-
ling til en Kirke i Falsled paa Fyn: „Det
er en Kirkesag, som sikkert inden alt for
længe vil have Krav paa at blive ordnet.
Om der vil kunne optages en Bevilling
allerede paa dette Finanslovsforslag, er jeg
noget i Tvivl om; jeg antager ikke, Sagen
er helt moden til Afgørelse allerede i
indeværende Finansaar“. Nej, det kunde
være meget rimeligt; men der var noget
af en Forjættelse her; vi maatte dog være
berettigede til at tro, at naar den Kirke
ikke kunde komme med paa Finanslov-
forslaget i Fjor, vilde den komme med i
Aar. Jeg maa sige, at en saadan Kirke
er i allerhøjeste Grad paakrævet. Ønsket
derom har været fremme i mange Aar.
Falsled ligger en Mil fjernet fra Svanninge
Kirke. Falsled er en By i Svanninge
Sogn, og Afstanden umuliggør det for
mange gamle og svage at kunne besøge
Kirken. I over 40 Aar har man grebet
til den Udvej, at Sognepræsten i Svan-
ninge ganske frivilligt har holdt Gudstje-
neste i Falsled Skole en eller to Gange
om Maaneden. Men for det første har
dette Lokale jo en anden Bestemmelse, og
for det andet er det meget for lille, idet
Gudstjenesten besøges af 60—70, ja, gerne
100 Mennesker, hvis de kunde faa Plads.
En anden Ting er ogsaa, at de Men-
nesker ude i Falsled skal have 1 Mil
at gaa for at passe deres kære
Gravsteder. Det turde dog virkelig være
lidt for meget, i hvert Fald for
gamle og svagelige, og de har maaske
heller ikke Raad til at lade en Mand, der
bor lige op ad Svanninge Kirkegaard, gøre
det paa deres Vegne. Men, som sagt, det
glæder mig, at den højtærede Kirkemi-
nister har sagt, at det er en Kirkesag, som
inden længe har Krav paa at blive ord-
net. Her maa jeg rigtignok sige, at jeg
vilde jo gerne kunne give de Mennesker
derovre et Haab om, at en saadan Bevil-
ling saa i hvert Tilfælde kan komme
næste Aar. Der har været dannet en Ko-
mité derovre, som har samlet Penge ind,